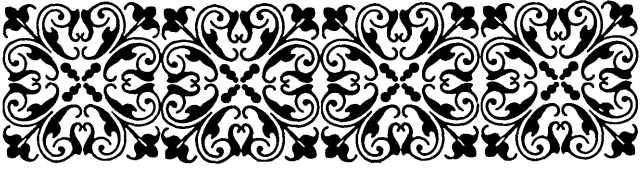

**İSKENDER
CEDİD**

**TEVRAT
VE İNCİL'İN
DEĞİŞMEZLİĞİ**

SORU:

KİMİLERİ TEVRAT VE İNCİL'DE TAHRİF
BULUNDUĞUNU İLERİ SÜRÜYORLAR. BU
KONUDA YANITINIZ NEDİR?

BAYAN R. IRAK

**TEVRAT
VE İNCİL'İN
DEĞİŞMEZLİĞİ**

İSKENDER CEDİD

ESENLIK YOLU - RIKON - İSVİÇRE

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

- I KUTSAL KİTAB'IN OLUŞUMU
- II VAHYİN TANIKLIĞI
- III PEYGAMBER VE ELÇİLERİN TANIKLIĞI
- IV TEVATÜRÜN TANIKLIĞI
- V ESKİ NÜSHALARIN TANIKLIĞI
- VI ESKİYAZMALARIN TANIKLIĞI
- VII ARKEOLOJİNİN TANIKLIĞI
- VIII İSLAM'IN TANIKLIĞI
- IX SORULMASI GEREKEN
- X TAHRİF KONUSUNDA MÜSLÜMAN
BİLGİNLERİN SÖZLERİ
YARIŞMA

TITEL: DIE UNFEHLBARKEIT DER THORA UND DES
EVANGELIUMS

THE INFALLIBILITY OF THE TORAH AND THE GOSPEL

TÜM HAKLARI MAHFUZDUR
ESENLIK YOLU · PK : 66 · CH-8486 RIKON · İSVİÇRE

GİRİŞ

Bundan binlerce yıl önce Allah, Musa aracılığı ile Yahudilere şu buyruğu verdi: "Size verdiğim buyruklara ne katın ne de eksiltin. Ama size bildirdiğim Tanrınız Rabb'in buyruklarını tutun.,, (Tesniye 4:2).

Aynı buyruk adı geçen kitapta yinelenir: "Sana buyurmakta olduğum her sözü yerine getireceksin. Üzerine bir şey katmayacaksın. Ondan eksiltmeyeceksin.,, (Tesniye 12:32)

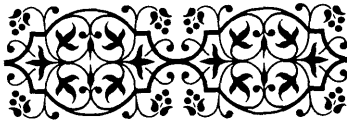
Yüzyıllar sonra Bilge Süleyman, Kutsal Ruh'un esinlemesiyle şu tanıklığı yazdı: "Allah'ın her sözü denenmiştir. Kendisine sığınanlara kalkandır. O'nun sözüne bir şey katma. Yoksa seni azarlar ve yalancı çıkarırsın (Süleyman'ın Meselleri: 30:5–6).

Kutsal Kitabın, sonunda ise şu şiddetli uyarıyı okuyoruz: "Bu kitabın peygamberlik sözlerini duyana tanıklık ederim ki eğer bir adam bunlara bir şey katarsa, Allah bu kitapta yazılmış olan belaları, ona katacaktır. Eğer bir adam bu peygamberlik kitabının sözlerinden çıkarırsa, Allah bu kitapta yazılmış olan yaşam ağacından ve Kutsal Kentten onun payını çıkaracaktır.,,

(Vahiy 22:18–19). Artık bu açık uyarılardan sonra hiç inanan birisi Tanrı'nın kendisine içten bağlananlar için hazırladığı tüm ruhsal bereketlerden, Kurtuluş ve sonsuz yaşamdan yoksun kalmayı göze alıp Tanrı sözünde tahrife yeltenebilir mi? İnanmayanlara gelince, bunu yapmalarına olanak yoktur. Çünkü akıllarına estiği gibi bozup değiştirmek için yeryüzüne dağılmış binlerce nüshayı bir araya getirmeleri mümkün değildir.

Ne acıdır, son zamanlarda kimileri Mesih'in tertemiz elçilerini, kendilerine emanet edilen İncil'i değiştirmekle suçluyorlar. Bu ise yalnızca Kutsal Kitaplara değil Kuran'a da hakarettir. Çünkü Kuran, elçilerin güvenilirliğine tanıklık etmekte, Onlara "Tanrı'nın Yardımcıları,, lakabını vermektedir. (Âl-i İmran 52).

Kutsal Kitab'ın her türlü bozukluk ve değiştirmeden uzak olduğuna ilişkin kanıtlar çoktur. Bunlara sırasıyla gelecek bölümlerde değineceğiz.

KUTSAL KİTAB'IN OLUŞUMU

Tanrı, yüce Kitab'ını hikmet ve anlayışla oluşturmaya son derece büyük bir özen göstermiştir. Eski Antlaşmayı inceleyen biri, Kutsal Kitab'ın bu bölümünün üç dönemde tamamlandığını, yine Kutsal Kitab'ın kendisinin duyurduğunu görecektir.

Birinci Dönem, Adem'den Musa'ya Dek: Tanrı tarafından vahyolunmuş olan Kutsal Kitap Tanrı'nın Adem'e buyrukta bulunduğunu, adlandırması için kır hayvanlarını, kuşları yanına getirdiğini bildiriyor. (Tekvin 2:15–19). Ancak bu ifadeler bize, Tanrı'nın başlangıçta insanla nasıl konuştuğunu haber vermiyor. Bu yüzden çokları bu konuda bir kehanette bulunabilmek için aklına başvurmakta, hayal gücünü çalıştırmaktadır. Aradaki binlerce yıllık mesafeyi unutarak.

Kutsal Kitaplar da, Tanrı'nın insanlara yaptığı duyurular için belli bir tarih vermemektedir. Bununla birlikte bu kitapların metinleri sonuç çıkarmada bize yardımcı olabilir. Örneğin Tekvin Kitabının beşinci bölümünde adı geçen Hanok için Elçi Yahuda, Adem'den sonra yedinci peygamber

diyor. Kutsal Kitap O'nun Tanrı ile yürüdüğünü bildiriyor.

Şüphesiz bu peygamber, geçmiş haberleri biliyordu. Gene O, Kutsal Kitab'ın zincirine göre Adem'i tanımış, O'nunla konuşmuştu. Hanok'un oğlu Metuşelah'ta "soyları içinde doğru ve iyi,, olup "Allah ile yürüyen,, Nuh'un zamanına dek yaşadı. Yine herkesin kabul ettiği gibi iyilik ve gerçeğin öğütçüsü Nuh, kutsal haberleri tufan sonrası nesillere ulaştırmıştır. (II Petrus 2:9).

Nuh'un oğlu Sam, İbrahim'in zamanına kadar yaşadı. (Tekvin 10:21, 11:10–26). Kutsal Kitap bize kutsal haberlerin İbrahim'e bildirildiğini duyuruyor: "Kutsal yazı Tanrı'nın, diğer ulusları imanlarına göre aklayacağını öngörerek İbrahim'e bütün uluslar sende kutsanacaktır müjdesini önceden verdi.,, (Galatyalılara 3:8).

Bu ayet, İbrahim'in geçmiş olaylara değgin önemli verilere sahip olduğunu vurgulamaktadır ki O da, bu bildiklerini çocuklarına aktarmıştır. "Kendisinden sonra oğullarına ve evi halkına iyilik ve adalet yapmaları için Rabbin yolunu gözetmelerini emretsin diye O'nu tanıdım. Ta ki Rab İbrahim'e söylediklerini yerine getirsin. (Tekvin 18:19) Görülüyor ki İbrahim ile Musa

arasındaki bağı bulmak için fazlaca uğraşmaya gerek yok.

İkinci Dönem, Musa Kuşağı: Kutsal Kitap'ta "çıkış,, bölümü ile olaylar daha özenli kaydedilmektedir. Çünkü Tanrı, unutulmasın diye Musa'ya bunu emretmiştir. "Rab, Musa'ya dedi : Bunu, anılma olarak kitaba yaz ve Yeşu' un kulağına koy! çünkü Amalek'in adını yeryüzünden büsbütün sileceğim. (Çıkış 17:16).

Adı geçen kitapta, Musa'nın ahit kitabını alıp halka okuduğunu görüyoruz. (Çıkış 24:7) Musa, Tevrat'ın yazımını bitirince Tanrı'nın ahit sandığını taşıyan Levililere buyurup dedi: Bu yasa Kitab'ını alın. O'nu üzerinize tanık olması için Allah'ınız Rabbin ahit sandığının yanına koyun., (Tesniye 31:24–26).

Üçüncü Dönem, Yeşu'dan Malaki'ye Dek: Tanrı Yeşu'a şöyle buyurdu : Bu Yasa Kitab'ı ağzından ayrılmasın. Onda yazılmış olanların tümüne uygun olarak davranmak için Onu gece gündüz düşün., (Yeşu 1:8), "Yeşu bu sözleri Allah'ın Yasa Kitab'ına yazdı., (Yeşu 24:26).

"Samuel krallığın düzenini halka söyleyip kitaba yazdı ve Rabbin önüne koydu., (Samuel 10:26).

Yazar Şafan, ünlü kâhin Hılkiya'nın buyruğu ile Kutsal Kitab'ı okuduğunda bu olağanüstü Kitap Kral Yoşuya'nın son günlerinde ruhsal bir devrim yarattı. (II. Krallar 22:8–13). İşıya peygamber Kutsal Kitab'ın sağlamlığını vurgulayarak O'nu tekrar okumaya başlamaları için halkı uyardı: "Rabb'in Kitabında araştırın ve okuyun. Bunlardan hiç birisi kaybolmayacak. Hiçbirinin eşi eksilmeyecek. Çünkü O'nun ağızı buyurdu. O'nun Ruh'u onları topladı. (İşıya 34:16). Aynı şekilde Yeremya peygamber de peygamberlik sözlerini kitaba yazması için Rabden buyruk aldı: "Kendin için bir kitap tomanı al. Yoşıya'nın günlerinden sona söylediğim bu güne kadar, İsrail'e, Yahuda'ya ve tüm halklara ne söylemişsem hepsini yaz.

Daniel peygamber de Kutsal Kitab'a tanıklıkta bulunmuştur. "Ben Daniel, Yerusâlim'in yıkım süresinin dolması için Rab tarafından Yeremya peygambere bildirilmiş yılların sayısını kitaplardan anladım : Yetmiş yıl., (Daniel 9:2).

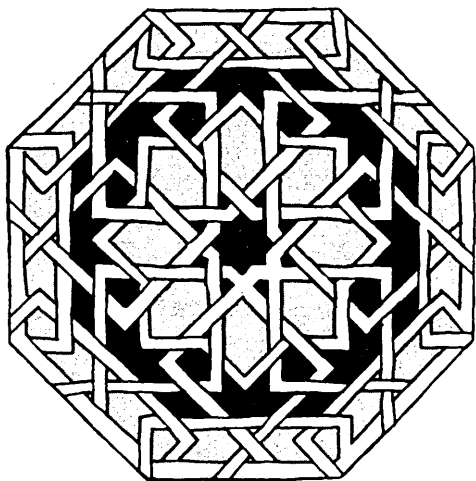
İran kralı Artahşaştâ zamanında Ezra ve Nehemya, kendilerini Rabbin şeriatine verdiler. Ezra Allah'ın verdiği Musa şeriatinde usta bir yazıcıydı. (Ezra 7:1–10). Nehemya'nın kitabında da şunları okuyoruz: Tüm halk tek bir beden gibi

su kapısının karşındaki alana toplandı . . . Yedinci ayda, Kahin Ezra, kadın-erkek anlayabilen herkesin önüne şeriatı getirdi . . . Sabah ışığından öğleye kadar O'ndan okudu., (Nehemya 8:1–3).

”Zekeriya’ya Rabbin sözü geldi : Orduların Rabbi buyuruyor, doğru hükmedin. Herkes kardeşine iyi, merhametli olsun . . . Ama onlar dinlemek istemediler. Ordular Rabbi’nin peygamberler yolundan Ruhu aracılığıyla gönderdiği şeriatı ve sözleri dinlememek için yüreklerini elmas gibi sertleştirdiler., (Zekarya 7:8–12).

Malaki ise ”Anılma Kitabı,, dediği Kutsal Kitap’tan şöyle söz ediyor: ”O zaman, Rab’den korkanlar birbirlerine şöyle dediler: Rab dinledi, işitti. Rab’den korkup adını düşünenler için O’nun önünde bir anılma kitabı yazıldı., (Malaki 3:16).

Şimdiye dek anlatılanlardan şu anlaşılıyor: Rab, insanın iyiliği için yazacakları peygamberlik sözlerini nesiller boyunca elçilerine bildirerek Kutsal Kitab’ını ortaya çıkarmıştır. O halde istemi ve verdiği sözler uyarınca, bu diri Tanrı’nın bildirdiği yasalarını koruması gerekir.

II VAHYİN TANIKLIĞI

A – Tanrı'nın, Sözünün Yok Olmayacağına Değgin Tanıklığı

Kutsal Kitap'ta, Tanrısal sözün yok olmayacağına, değişmeyeceğine değgin bir dizi duyuru ve vaad bulunmaktadır.

"Merhametimi geri almam, doğruluğumu yalana döndürmem, verdiğim sözü bozmam, dudaklarımdan çıkanı değiştirmem., (Mezmurlar 89:34).

"Çünkü doğrusu size derim : Bütün bu şeyler oluncaya kadar bu soy kaybolmayacaktır. Gök ve yer geçip gidecek ama, benim sözüm geçmeyecektir., (Matta 24:34–35).

Kutsal Kitap geçerliliğini yitirmez." (Yuhanna 10:35).

B – Tanrının Peygamberlerine Tanıklığı

Hoşea peygambere: "Peygamberlere söyledim, rüyetleri çoğalttım, peygamberler aracılığı ile örnekler kullandım., (Hoşea 12:10).

Yeremya peygambere: "Onlardan korkma! Çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim. Rab bana, işte sözlerimi ağzına koydum, dedi., (Yeremya 1:8-9).

İşaya peygambere: " Bana gelince, diyor Rab, işte onlarla olan sözüm . . . Dudağına koyduğum sözüm ne senin ne de neslinin dudağından sonsuza dek ayrılmayacak., (İşaya 59:21).

Hezekiel peygambere: "İnsanoğlu ayak üzerine dikil de seninle söyleşeyim . . . Seni, İsrail oğullarına, asi halka gönderiyorum. Onlar asi bir ev olsalar da ne sözlerinden kork ne de yüzlerinden yıl! Onlara benim sözlerimi söyle., (Hezekiel 2:1-8).

Malaki peygambere: "Orduların Rabbi diyor,, bu emri size Levi ile ahdim olsun diye gönderdiğimi bileceksiniz. O'nunla olan ahdim yaşam ve barış içindi. Onları, kendisine, korksun diye verdim ve benden korktu . . . Doğrunun şeriatı onun ağzında idi., (Malaki 2:46).

Zekarya peygambere: „Peygamber kul- larıma buyurmuş olduğum sözlerim ve yasalarım atalarınıza erişmedi mi? Dönüp, Orduların Rabbi, dediler, işlerimize göre bize ne yapmayı düşündüyse öyle etti., (Zekarya 1:6).

III

PEYGAMBER VE ELÇİLERİN TANIKLIĞI

Tanrının peygamberleri ve elçileri tanıklık etmektedirler ki, Tanrı, onlarla konuşmuş, insanlar için ölümsüz bir yasa olmak üzere peygamberlik sözleri ve öğretiler kaleme almalarını esinlemiştir.

Davud: "Rabbin Ruhü benim aracılığımla söyledi, O'nun sözü dilimin üzerindeydi., (II Samuel 23:2).

İşaya: "Tüm insanlar ota benzer. Ot kurur, çiçek solar. Fakat Allah'ımızın sözü sonsuza dek durur., (İşaya 40:6-8).

"Rabbin kitabında araştırın, okuyun. Bunlardan hiçbir şey kaybolmayacak, hiçbirinin eşi eksilmeyecek. Çünkü O'nun ağzı emretti, O'nun Ruhü onları topladı., (İşaya 24:16).

Yeremya: Bana Rabbin sözü geldi: "Yeremya ne görüyorsun?., Bir badem dalı görüyorum, dedim. Rab, iyi gördün ben de sözümdeyim, gerçekleşmesi için bekliyorum dedi., (Yeremya 1:11-12).

Hezekiel: "Bana Rabbin Şu sözü geldi : . . .
Sen Adem oğlu, İsrail evine seni bekçi koydum.
Sözü benim ağzımdan iŐitecek, onları benim
tarafımdan sakındıracaksın., (Hezekiel 33:1-7).

Rab İsa ğrencilerine diyor ki: "KonuŐanlar
siz değilsiniz, ama Babanızın Ruh'udur iŐinizde
konuŐan., (Matta 10:20).

Pavlos: "Biz dünyanın ruhunu değil, Allah
tarafından bize bađıŐlanan Őeyleri bilelim diye
Allah'ın Ruh'unu aldık. Bunları insan bilgeliğinin
ğrettiği söz ile değil, ruhsal Őeyleri ruhsal sözlerle
birleŐtirerek Ruh'un öğrettiği söz ile ko-
nuŐuyoruz." (I Korintlulara 2:12).

Petrus: "Allah'ın diri ve kalıcı sözü
aracılığıyla yeniden dođmuŐ olarak birbirinizi
yürekten çokça sevin. Çünkü tüm insanlık ot gibi,
insanın tüm yüceliği otun çiçeği gibidir. Ot kurur,
ieği düŐer. Ama Rabbin sözü sonsuza dek
durur., (I Petrus 1:23-25).

"Kitabın hiçbir peygamberliği özel yorum
türünden değildir. Çünkü, hiçbir peygamberlik
insan istemi ile gelmemiŐtir. Ama insanlar Kutsal
Ruh'un esinlemesi ile Allah'tan söylediler., (II
Petrus 1:20-21).

IV TEVATÜRÜN¹ TANIKLIĞI

Tarihin bize bildirdiğine göre habercilerin çağdaşı olan, yada onlardan sonra kilisenin yönetimini ele alan din önderleri vaazlarında ve eserlerinde Kutsal Kitap'tan, **özellikle İncillerden** alıntılar yapmışlardır. Çünkü, bu kişilerin Kutsal Kitabın Tanrı tarafından yazdırıldığında ve kesinlikle bozulmayacağına en küçük bir şüpheleri bile yoktu.

Onlardan bazıları şunlardır:

Clement: Roma piskopusu. Haberci Pavlos ile birlikte çalışıyordu. (Filipililere 4:3).

Dionysius: Korintos piskoposu. Ölüm tarihi : 100.

Hermas: Pavlos'un çağdaşı. İçinde Yeni Ahit'ten çokça alıntıda bulunduğu üç ciltlik bir eser yazdı.

1 Tevatür, yalan söylemeleri olanaksız bir kalabalık tarafından yapılan bilgi aktarımına denilir. Uzak ülkeler, önceki hükümdarlar hakkındaki bilgimiz bu türdendir. Bu yoldan kazanılan bilginin doğruluğundan şüphe edilmez.

İgnatius: Mesih'in göğe yükselişinden otuzyedinci yıl sonra Antakya'ya piskopos tayin edildi.

Şehit Polycarp: Haberci Yuhanna'nın öğrencisi. İzmir'e piskopos olarak atandı. 166'da şehit oldu. İncil'den parçalarla dolu küçük bir kitabından başka hiçbir eseri bize ulaşmadı.

Miladi ikinci yüzyıl önderleri de öğretilerini desteklemek için Kutsal Kitap'tan alıntılar yaptılar. Onlardan bazıları:

Papias: Phrygia'da, Hierapolis (Pamukkale) kilisesine piskopos tayin edildi. 110 yılında tanınmaya başladı. Polycarp ile karşılaştı. Kutsal Kitap'a altı ciltlik bir tefsir yazdı.

Papias, İnciller kiliselerde Yunanca olarak bol miktarda vardı, diyor. Papias ayrıca müjdeciler Markos ile Pavlos'un arkadaş olduğuna, Markos İncil'inin Mesih inancılıları arasında okunduğuna tanıklık eder.

Şehit İustine: İsa'dan sonra 89 yılında doğdu. İmana gelmeden önce putperest bir filozof idi. O'nu, Mesih inancına getiren, yalnızca doğruyu araştırmasıydı. Bu ünlü düşünür Mesih

inancını savunmak için birçok kitap yazdı. O, bu eserlerinde dört İncil'den de yararlanmıştı.

Bir eserinde Roma, İskenderiye ve Efes'te ki kiliseleri ziyaret ettiğini, Mesih inanlılarının kiliselerde İncil'leri okuyarak ibadet ettiklerini anlatıyor.

Hegius: justiny'den otuz yıl sonra tanındı. Filistin'den kalkıp Roma'yı ziyaret etmesi, burada birçok piskoposu tanıması nedeniyle tanıklığının büyük önemi vardır. "Mesih inanlılarının,, diyor, "her yerde Yasa ve Rab İsa'nın doğrultusunda tek bir öğretiyi yaydıklarını gördüm.,,

İraneus: Yunan asıllıdır. 140 yılında Anadolu'da doğdu. Polycarp ve haberci Yuhanna'nın öğrencisi oldu. Çalışmalarının merkezi olan Lyon'a, 177 de şehit olan Bonitus'tan sonra piskopos tayin edildi.

İncil'lerden alıntılarla doldurduğu bir kitapçık yazdı. Bir bölümünde şöyle diyor : Biz, kurtuluşumuzu yalnızca bize İncil'i aktaranlardan kabul ettik. İncil öğretisini ilk kez yayan, daha sonra da onu imanımızın temeli olması için Tanrı'nın istem ve dileği ile yazanlar onlardır.,,

”Şöyle ki; Mesih’in dirilmesinden sonra Tanrı, elçilere Kutsal Ruh’un gücünü verdi. Böylece her şeyi eksiksiz anladılar, dünyanın en uzak köşelerine gidip insanlara ”göksel esenliği,, müjdelediler. Herbirinin yanında Tanrı’nın İncil’i vardı.

Petrus ve Pavlos Roma’da esenlik İncil’ini vaazdedip kiliseyi kurarlarken Matta Yahudiler için kaleme aldığı İncil’ini bitirdi. Petrus ve Pavlos’un ayrılımlarından sonra Markos, öğrencisi ve arkadaşı, Petrus’un vaazlarının özeti durumunda olan İncil’ini yazdı.

Lukada aynı şekilde İncil’i, arkadaşı Pavlos’un vaazına göre yazdı. Daha sonra Rabbin sevgili öğrencisi Yuhanna, Efes’te bulunduğu sırada kendi İncil’ini yazdı.,,

Bu bilgin sözlerini şöyle sürdürüyor: ”Elçilerin aktardıkları öğretiler, dünyanın her köşesine yayıldı. Doğruyu araştıran kişi her kilisenin bu öğretileri koruyup kutsal saydığını görecekler . . . Elçilerin bu kiliselere atadıkları önderler, daha sonra bunların yerine geçenleri burada sayabiliriz. Biz kiliseye ilişkin rivayetleri, elçilerin yaydığı öğretileri işte bu haber zinciri kanalıyla aldık.,,

İskenderiye Piskoposu Clement: İreneus'tan onaltı yıl sonra doğdu. Bütün kiliselerin dört İncil'e inandığına tanıklık etti. Bu araştırmacı bilgin öğretilerinde ve eserlerinde İncil'lerden sık sık kanıtlar getirdi.

Tertullian: İsa'dan sonra 160'da doğup 220 yılı dolaylarında vefat etti. Elçiler hakkında şöyle diyor: Yuhanna ve Matta imanı öğretirler. Arkadaşları olan Luka ve Markos ise bize can verirler. Pavlos'un Korintos, Galatya, Efes, Filipi ve Selanik'te, Petrus ve Pavlos'un Roma'da kurdukları kiliseleri saydıktan sonra şöyle devam ediyor: "Dört İncil, başlangıçtan beri kilisenin elindedir. Biz Mesih inanlıları Kutsal Kitab'ı okumak, imanımızı beslemek ve kutsal sözle dua etmek için bir araya geliriz.

Sonuç

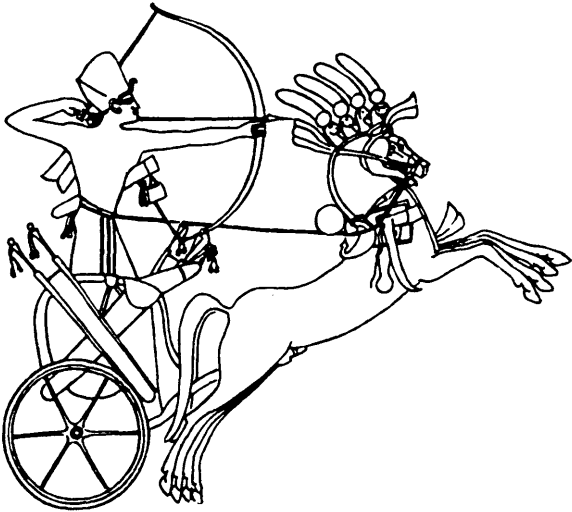
1. Gerek elçilerin çağdaşı, gerekse onlardan sonra gelenler olsun, Mesih inancının önderleri Kutsal Kitaplardan alıntılarda bulunmakta, konuşmalarında Kutsal Kitab'ın tanıklığına başvurmaktaydılar.

2. Bu ise gösteriyor ki, onlar anlaşmazlığa düştükleri konularda Kutsal Kitab'ın son söz sahibi olduğuna kesin bir biçimde inanmaktaydılar.

3. Kutsal Kitab'ı genel toplantılarda okuyor ve açıklıyorlardı.

4. Onlar, mjdecilerin, Kutsal Ruh'un esinlemesiyle tam bir uyum içinde olduklarını vurgulayarak Kutsal Kitap için ciltler dolusu tefsirler kaleme aldılar.

5. Başlangıçtan beri Mesih inanlıları, farklı ulus ve mezheplerine karşın bu Kutsal Kitaplar'a inanmışlardır.

V ESKİ NÜSHALARIN TANIKLIĞI

Bugün Mesih inanlılarının elinde, tarihi, İslam'dan yüzyıllarca önceye giden yazma nüshalar bulunmaktadır.

İskenderiye Nüshası: İskenderiye kentinde yazıldığı bu adı almıştır. Nüshaların arasında ilk yeri alır. Constantinople patriği Cyril Lucar bu nüshayı İskenderiye patriği İken yanında getirmiş, 1628 yılında İngiltere kralı Charles I'e hediye etmiştir. Nüsha Yunanca olup Eski Sözleşme'ye kadar Kutsal Kitab'ın tüm bölümlerini içerir. Birinci sayfada, nüshanın İsa'dan sonra 325 yılında Tagla adında Mısırlı bir kadın tarafından yazıldığı yolunda bir yazı bulunmaktadır ki bunun hemen üstünde Patrik Cyril, verilen tarihin görüşünce doğru olduğunu belirtmiştir. Kalın uçlu bir kalemle yazılmış olup her sayfa ellişer satırlık iki bölüme ayrılmıştır. Halen Londra'da British Museum'da korunmaktadır.

Vatikan Nüshası: Vatikan Kütüphanesinde korunduğu için bu adı almıştır. Son derece güzel bir parşömen kağıdına, sıradan bir el yazısı ile kaleme alınmıştır. Sayfalar her biri 42 satırlık üç bölüme ayrılmıştır. Yunanca olup Kutsal Kitab'ın

tamamını içerir. Bilginler, milattan sonra 300 dolaylarında yazıldığına inanıyorlar.

Sina Nüshası: Yaşça Vatikan nüshasına denk, belki ondan da eskidir. Metin karşılaştırmasında büyük önemi vardır. 1844 yılında Alman bilgin Tischendorf tarafından Sina'da Azize Katerina manastırında bulunması nedeniyle bu adı almıştır. Her sayfa dört bölüme ayrılmıştır. Bulan kişi tarafından Rusya kayzerine hediye edilmiş, Bolşevik devrimine kadar Rusya'da kalmış, daha sonra da bugün korunmakta olduğu British Museum'a gönderilmiştir.

Efraim Nüshası: Paris Ulusal Kitaplığında korunmaktadır. Yunancadır ve Kutsal Kitab'ın tamamını içerir. Ayrımsız, işaretsiz bir biçimde yazılmıştır. Her sayfanın başındaki harf diğerlerinden büyüktür. Miladi 450 yılı dolaylarında yazıldığına inanılmaktadır.

Bütün bu nüshalar, Kuran'ın da tanıklığından sonra tahrif savını çürütmemizi mümkün kılmaktadır. Çünkü bunların hepsi Kuran'dan önce yazılmıştır ve bugün elimizdeki metinle aralarında en küçük ayırım bile yoktur.

VI ESKİ YAZMALARIN TANIKLIĞI

a) Kumran Yazmaları: 1947 yılında Ürdün'deki Kumran mağaralarında bulunan hazineler arasında, bir takım yazmalar da vardı. Deri üzerine yazılmış olan bu yazmalar İbranîceydi ve İşıya peygamberin kitabının tamamını içeriyordu.

Yazım biçimi ve dil özelliklerinden anlaşıldığına göre bu yazmalar milattan önce ikinci yüzyılda yazılmıştır. Yazmaları inceleyen bilginler, elimizdeki metin ile onlar arasında fark olmadığını söylemekteler.

Kumran mağaralarında, Levililer, Eyüp, Mezmurlar ve Habakkuk kitaplarından oluşan bir nüsha daha bulundu. Bu yazmaların da elimizdeki kitaplara uygun olduğu görüldü. Aynı yerde bu yazmaların yanı sıra Ester kitabı dışında Eski Andlaşma'nın bütün kitaplarını içeren bir liste bulundu.

b) Arsoinoe Yazmaları: 1877 yılında Kahire'nin güneyine düşen Arsoinoe'de kuma gömülü olarak papirüs yapraklarına yazılı birçok belge bulundu. Bu belgelerin arasında, yazım

tarihi tarihçiler tarafından İsa'nın doğumundan sonra 125 olarak belirtilen ve elimizdeki nüsha ile arasında en küçük bir fark bulunmayan bir Yuhanna İncil'i de ele geçmiştir.

c) Sina Yazmaları: Daha yakınlarda, Sina Azize Katerin manastırında, yazım tarihi beşinci yüzyıldan öncelere uzanan Süryanice dört İncil nüshası bulundu. Bu nüsha, Mesih imanlılarının ikinci yüzyılda yapmış oldukları bir çevirinin kopyasıdır. Bugün eldeki İncil'le arasında kesinlikle fark yoktur.

Kazı çalışmaları ve bunların sonucunda bulunan eski yazmalar, Kutsal Kitab'ı akla durgunluk verecek ölçüde desteklemiştir. Çünkü Kutsal Kitab'ın tarihe bu denli harfi harfine uygun olması, kolaylıkla kabul edilebilecek bir şey değildi. Daha, yeni buluşlar bekliyoruz. Bilginler bu konuda hayli çaba harcamaktalar. Kanıtlar gösteriyor ki artık İncil'e yada yazıldığı tarihe itiraz edecek kişinin söylemeye sözü yoktur.

Arkeoloji bilgini Dr. Albright şöyle diyor: Biz Kumran bulguları sayesinde şunu kesinlikle söyleyebiliriz: Yeni Andlaşma, öncekilerin bilgisiyle yazılmış, Mesih ve elçilerinin öğretilerini içeren Yeni Andlaşma'nın ta kendisidir. Tüm

bunların yazım tarihi miladî 28 ile 80 yılları arasındır.

VII ARKEOLOJİNİN TANIKLIĞI

Kutsal Kitaplar eskiden beri inançsızların, sapıkların saldırılarına hedef olmuştur. Çünkü Kutsal Kitap onların düşünceleriyle çatışmakta, ayıplarını ortaya dökmektedir. Bu yüzden çokları, eski eserlerde, yazmalarda ve işlemlerde Kutsal metinlere aykırı noktalar bulmaya çalıştılar. Ancak buluşlar, heveslerini kursaklarında bıraktı. Araştırmacıların Filistin ve Mezopotamya'da buldukları işleme ve kazı-yazıların tümü, Kutsal Kitap'ta anlatılanları doğrulamaktadır. Öyle ki, birçok inançsız bunu görünce imana gelmiştir. Araştırmacılar arasındaki yaygın kanı milattan önce 450 yılına kadar Filistin'de yazının kullanılmadığı yolunda idi. Onlara göre Musa ve birçok Eski Andlaşma peygamberi, kitaplarını kendi elleriyle yazmamışlardı. Gene inançsızların iddiasınca Tevrat yazıcıları doğu uygarlığını Kabul edilmesi olanaksız bir biçimde abartarak anlatmışlardı. Bu kitaplarda anlatılanlar eski tarihçilerin anlatıklarına ters düşüyordu.

Ancak son buluşlar onların bu teorilerini olduğu gibi çürüttü. Çünkü buluşlar, Kutsal Kitab'ı Mısır, Babil ve Asur uygarlıkları konusunda desteklerken Sennacherib, Tiglath Pileser ve

Nebuchadnazzar haklarında verdiği bilgileri de doğruladı.

Bu buluşların, üzerlerine Musa, Yeşu. Ezra ve diğerlerinin kullandığı harflerle kazınmış levhalar görme fırsatı vermesi gerçekten sevindiricidir. Böylece yazının günümüzde olduğu gibi İbrahim, Musa, Eyüp ve Nehemya'nın zamanında bilindiğini kesin olarak biliyoruz.

Mesih'in "taşlar konuşacak,, sözünün gerçekleştiğini zamanımızda görmek bizi mutlu kılmaktadır. Gerçekten de Kutsal Kitab'ın sözünü ettiği önemli olayların çoğunun kaydedildiği taşlar konuştu.

1) Yaratılış Öyküsü: Babil ve Asur yazıtlarının bir kaç sözcük farkı dışında tamamen Kutsal Kitab'a uygun olarak verdiği yaratılış hakkındaki bilgiler şaşırtıcı bir olaydır. Kutsal Kitap şöyle diyor: "Allah daha büyük olanı gündüze, küçüğü de geceye hükmetsin diye iki büyük ışık ve yıldızlar yaptı,, (Yaratılış 1:16). "Allah nebula ve yıldızları yaptı,, (Babil Yazıtları). "Allah cinslerine göre sığırları ve sürüngenleri yarattı,, (Yaratılış 1:24). Babil yazıtlarına göre ise bu hayvanları Tanrılar kurulu yarattı. "Rab Allah, yerin toprağından amadı yaptı,, (Yar. 2:7). Babil yazıtları ise Tanrı

Mardoh'un insanı et ve kemiklerden yarattığını söylüyor.

2) Çok Tanrıçılık: Kutsal Kitap, insanların diri Allah'tan yüz çevirip birçok tanrıya kulluk etmeye başladıklarını, bu nedenle peygamberlerin, insanı tek tanrıya ibadet etmeye döndermek için çabalar harcadığını bildiriyor. İnançsız bilginlerin iddiasına göre ise, İnsan başlangıçtan beri çok tanrılı bir inanca sahipti. Bu teori önde gelen arkeologlardan Oxford üniversitesi Asur etüdleri bölümü profesörü Dr. S. Herbert tarafından reddedilinceye kadar birçokları tarafından benimsendi. Bu bilgin diyor ki: "Sami ve Sümer dinlerindeki tek Tanrı inancı, çok tanrıçılıktan önce vardı.,,

Gene son buluşlar, bilim çevrelerinde yaygın olan ve Yahudî dinindeki tek Tanrı inancının yedinci ve sekizinci yüzyıl peygamberlerince duyurulmadan önce varolmadığı yolundaki görüşü de çürütmüştür. Çünkü, birçok yazıt, daha İbranîler Kenan yurduna girmeden önce Musa'nın tek Tanrı inancına çağrıda bulunduğunu vurgulamaktadır.

3) Tufan Öyküsü: Arkeolojik çalışmalar, Babil kazılarında Tekvin kitabında anlatılanlara uygun,

olağanüstü bir tufan öyküsü sunmuştur. Hem Tevrat hem de Babil metinlerinde tufanın Tanrısal bir düzenle meydana geldiği, öykü kahramanının dünyanın başına gelecek bir felaketten insanları uyardığı, bu uyarıdan sonra kendisi ve ailesi için bir gemi yaptığı, yaşamlarını sürdürmeleri için gemiye beraberinde erkek, dişi her türden iki tane olmak üzere hayvanlar aldığı, fırtına dinip gemi bir dağın tepesinde durunca bu kişinin keşif için kuşlar yolladığı, tufanın sonunda da Tanrıya kurban sunduğu, Tanrının bu kurbanı kabul edip ona güven verdiği anlatılmaktadır.

4)Keldanîler Ur'u: Irak topraklarında kazılar yapılmadan önce, Kutsal Kitap bilginleri buralarda bir zamanlar ortasında başkenti, köklü Lama olan büyük bir uygarlık olduğunu bilmiyorlardı. Kazılar, tarihin eski çağlarında bu bölgeye Sümerlilerin gelip yerleştiklerini ve büyük bir uygarlık kurduklarını bildiriyor. Dinlerine gelince, çok tanrıcılığa inanıyorlardı ve her ailenin kendi özel putu vardı. Bu durum Rahel'in, kocası Yakub ile kaçmadan önce babası Laban'ın ilahlarını neden çaldığını açıklıyor (Tekvin 31:28–32).

Kazılar bize göstermiştir ki, İbrahim yalnızca bir bedevi kabilesinin şeyhi değil Haran'da oturan, uygarlıkta köklü bir ulusun

çocuğudur. Bu gerçek Kutsal Kitap metnine tamamen uygundur (Tekvin 11:28–31). İbrahim'in uzun yolculuğunu iyice araştırırsak, müminlerin babasının, adları Kutsal Kitap'ta geçen Dosan, Beyt-il ve Şekim şehirlerine uğradığını görürüz. Filistin'de bulunan eserler aynı zamanda Kutsal Kitap'ta sözü edilen ve O'nun zamanında insanla dolu olan Ölü denizin güneyine düşen bölgenin varlığını kanıtlamaktadır.

5) Yusuf'un Öyküsü: Yusuf, kardeşlerinin acımasız tuzaklarına kurban düşmüştü. O'nu bir Mısır kervanına sattılar. Ama, doğru olduğu için Tanrı, her şeyi onun yararına çalıştırdı. Kendisinden ilgi ve beğeni gördüğü Firavun onu hazine bakanı yaptı. Bu öykü, Yusuf'un çağdaşı olan Alkob adında Mısır ilerigelenlerinden birinin mezarında bulunan bir tabla ile güç kazandı. Bilginler bu taş levhada Yusuf'un zamanında büyük bir kıtlık olduğunu, devletin bolluk vaktinde hazine bakanınca depolanmış ürünleri halka dağıttığını okudular ki Tekvin Kitabında anlatılanlarla arasında fark yoktur (Tekvin 47:18–22).

6) İbranîlerin Mısır'daki köleliği: Mısır'da tarihi üçüncü Tuhutimis'e kadar uzanan ve İbranîleri tapınağı inşa ederlerken resmeden kabartma bir

heykel bulundu. Ayrıca, duvarlarının uzunluğu on ayak, güneş ısı ile kurutulmuş çamurla karışık tuğladan yapılmış birçok kalıntı ortaya çıkarılmıştır. Bu da çıkış 5:7 de anlatılanları doğruluyor.

7) İbranilerin Mısırdan Çıkmaları: 1888 yılında Tellu'l-Amarina'da çivi yazısı ile yazılmış bir levha ortaya çıkarıldı. Bu levha, Filistinliler tarafından Firavun'a yollanmıştı. Ve kendisinden – anlamı İbraniler demek olan – Abiro adında tenlikeli bir ulusa karşı savaşmak üzere yardım diliyorlardı.

8) Musa Ve Şeriat: Bazı bilginler arasında egemen olan inanç, şeriatın Musa'yı izleyen bir zaman dilimine ait olduğu idi. Ancak bilgin De Morgan tarafından 1884 yılında yapılan kazı ve araştırmalar Kutsal Kitab'ın, "şeriat Musa ile verildi,, sözünü desteklemektedir. Bu araştırmacı, Ester kitabında sözü edilen Şuşan sarayında çok değerli yazmalar buldu. Bu yazmalar da Musa'nın şeriatı hakkında Kutsal Kitap'ta anlatılanları doğrulamaktadır.

9) Bazı Eski Uluslar Hakkındaki Kutsal Kitap Öyküleri: Lazikiye'nin kuzeyine on mil uzaklıkta bulunan Ra'su's-Şamra'da kuruluş tarihi milattan önce 2000 olan Ugarit Kentinin kalıntıları ortaya çıkarıldı. Bu kalıntılar arasında Kutsal Kitab'ın

Periziler. Hititler ve Hivitler hakkındaki anlattıklarını doğrulayan yüzlerce levha bulundu.

10) Hititlerin Varlığını Kanıtlayan Mısır levhaları: Yakın zamana kadar tarihçiler İbrahim'in, karısı Sara'ya mezar yaptığı Makpela mağarasını kendilerinden satın aldığı (Tekvin 23:21) Hit oğullarının yaşayıp yaşamadıklarında şüphe içindeydiler. Bu şüphe, arkeolojik Mısır levhalarında haberleri öğrenilinceye kadar sürdü. Levhalardan birisi milattan önce 1287 yılında Ramses II. ile onlar arasında Kadeş yakınlarında meydana gelen bir savaştan söz eder.

VIII İSLAMIN TANIKLIĞI

Kuran, Kutsal Kitapların sağlamlığına tanıklık etmiştir. Kuran'ı okuyan biri onun Kutsal Kitaba ilişkin bu açık tanıklığı karşısında irkilir. Bu, kesinlikle yorum yada bir başka anlama çekmeye olanak tanımayacak açıklıkta bir tanıklıktır.

– "Tevrat'ı biz indirdik. Onda bir hidayet, bir ışık vardır. Kendisini Allah'a adanmış İsrail peygamberleri, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilginler ve din önderleri de, Allah'ın kitabını korumakla emrolundukları için hepsi onunla hükmeder, onun Allah'tan geldiğine tanıklık ederlerdi,, (Mâide 44).

– "Arkadan da Meryem Oğlu İsa'yı – kendisinden önceki Tevrat'ın doğrulayıcısı olarak – gönderdik. Ona da, içinde doğru yol ve ışık bulunan İncil'i – ondan önceki Tevrat'ın doğrulayıcısı ve Tanrıdan korkanlar için kurtuluş ve öğüt olsun diye – verdik (Mâide 46).

– "Sana da hak olarak kitabı – kendinden önceki kitapları doğrulayıcı ve onlara tanık olsun diye – gönderdik. O halde aralarında, Allah'ın sana indirdiği ile hükmet,, (Mâide 48).

Birinci ayette Kuran, Tevrat'ın sağlamlığına, onun sapıklıktan kurtuluş olduğuna tanıklık ediyor. O'nun Tanrı tarafından kendilerine korunmak üzere verilmiş Kitap olması gereğince verecekleri hükümler için peygamberlere rehber olduğunu belirtiyor.

İkinci ayet, Mesih'in Tevrat'ı doğruladığını aynı şekilde, içinde doğru yol, ışık ve öğüt bulunan İncil'inin de kendisinden önceki Kutsal Kitapları doğrulayıcı olarak geldiğini açıklıyor.

Üçüncü ayet ise Kuran'ın Muhammed'e Kutsal Kitab'ı doğrulayıcı olarak indiğini, onu korumakla görevlendirildiğini bildiriyor. Muhammed'e Tanrı'nın İncil ve Tevrat hakkındaki gerçeklemesine uygun olarak hükmetmesi çağrısında bulunuyor.

Kuran daha da ileri giderek Tevrat ve İncil imanlılarını bu kitaplarda bildirilen öğretilere göre hükmetmeye teşvik ediyor.

"De ki ey Kitap sahipleri, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni uygulayınca kadar hiçbir temel üzerinde değilsiniz,, (Mâide 68).

Kuran, İncil imanlılarını da kitaplarındaki

hükümleri uygulamaya teşvik ediyor. Bunu ihmal edenleri günahkârlar olarak niteliyor.

”İncil sahipleri Allah’ın, onun içinde indirdiği (hükümler) ile hükümler. Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler sapıkların ta kendileridir,, (Mâide 47).

”Ey iman edenler! Allah’a, O’nun peygamberlerine, gerek o peygamberlerine indirdiği kitaba gerekse daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkar ederse o, doğru yoldan tamamen sapıp gitmiştir (Nisa 136).

Buraya kadar anlattıklarımızdan çıkan sonuç şu:

1 – Kuran, kitap sahiplerini¹ Tevrat ve İncil’deki hükümleri uygulamaya teşvik ediyor ki bunun bir diğer anlamı, bu kitapların sağlamlığını, tahriften uzak olduklarını itiraf etmektir. Çünkü bu iki kitap, imanlıyı, doğrulukta bulunan ”kurtuluş,, konusunda destekler. Onlar aynı zamanda davranış konusunda da yeterli öğretiyi içermektedir.

(1) Ehl-i Kitap (Ehlu’l-Kitab) Kuran’ın Yahudiler ve Hıristiyanlar için kullandığı isimdir.

2 – Kuran, içlerinde Müslümanlar da olmak üzere tüm imanlılara Kuran'a ve önceden indirilen Kitaba yani Tevrat ve İncil'e inanmayı emretmektedir. Bu ise Tevrat ve İncil'de bildirilenlere inanmaları için müslümanlara yapılmış açık bir çağrıdır.

”Onlar, kendilerine Kitap, yargı ve peygamberlik verdiğimiz kişilerdir. Şimdi bu kişiler bu kanıtları tanımaz inkar ederlerse biz ona inkar etmeyen bir topluluğu vekil kılarız. Onlar Allah'ın doğru yola ilettiği kimselerdir. O halde sen de onların tuttuğu yola uy,, (En'âm 89–90).

Kuran, Kutsal Kitabın ruhsal konularda da uygulanmaya elverişli olduğunu itiraf ediyor: ”Hem içinde Allah'ın hükmü olan Tevrat yanlarında dururken, nasıl oluyor da senin hakemliğine başvuruyor, sonra da yüz çevirip gidiyorlar? Onlar inanan kimseler değildir,, (Mâide 43).

Bu ayet, Kutsal Kitabın hükümlerini uygulayanların artık yargı için başka kitaplara gereksinim duymadıklarını, onda bulunan gerçeğin bilgisini öğrendikten sonra yüz çevirenin ise imanlı olmadığını açıklamaktadır.

"De ki: eğer sözünüzde doğru iseniz Allah tarafından bu ikisinden daha doğru bir kitap getirin de ona uyayım,, (Kasas 49).

Bu ayet ise Muhammed'e daha önce Musa'yı reddettikleri gibi şimdide kendi öğretisini kabul etmeyenlere ne söylemesi gerektiğini gösteriyor.

Ona Kutsal Kitap ve Kuran'dan daha doğru bir kitap getirsinler. "Senden önce kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını, biz peygamber göndermedik. Bilmiyorsanız Kitap sahiplerine sorun,, (Nahl 43).

"Kitap sahipleri Tevrat ve İncil bilginleridir. Eğer bunu bilmiyorsanız gidip onlara sorun. Çünkü sizin onları doğrulamanız Muhammed'e inananların doğrulamasından daha kolaydır,, (Celaleyn Tefsiri S:357).

Bu ayet, Kitabı yazan Allah elçileri ve peygamberlerinin, Onu Kutsal Ruhun esinlemesiyle ve yalnızca vahiy yoluyla yazdıklarına açık bir biçimde tanıklık etmekte ve kanıt olarak sunduğumuz ayetlerle birlikte göstermektedir ki, Kuran, Kutsal Kitabımızı doğru yol, ışık, Tanrı yargısı ve vahiy olarak kabul etmiş,

müslümanlara, bilmediklerini bize sormalarını emretmiştir. Bu, Kutsal Kitabımızın sağlam olup bozulmadığına Kuran'ın itirafı değil midir?

Tüm bunlar, Mesih elçilerinin Kutsal Kitap ve vahyinin sağlamlığına ilişkin tanıklığı ile uyuşmaktadır. Pavlos şöyle diyor: Kitabın tamamı Tanrı esinlemesi olup bize neyin doğru olduğunu öğretmek, yaşamımızdaki yanlışları Kabul ettirmek ve iyilik yolunda bizi düzeltmek için yararlıdır. Bu Tanrı insanının yetkin ve her iyi işe hazır olması içindir (II Timoteos'a 3:16–17).

İşte bu nedenle Mesih imanlıları, milattan önce 400 yılı civarında tamamlanan Eski Antlaşma kitaplarını Kabul ettiler. Yahudiler Eski Antlaşma'yı üçe ayırmışlardı:

1 – Tevrat: Musa'nın beş kitabı, Yaratılış, Çıkış, Levililer, Sayılar ve Tesniye'den oluşur. Tevrat, Tanrı'nın on buyruğu ile insanlığa yaptığı vaatleri içermesi bakımından başlangıçtan beri Kutsal ve değerlidir.

2 – Peygamberler: Bu da iki bölüme ayrılır.

A – Yeşu, Hakimler, Samuel ve Krallar.

B – İşaya, Yeremya, Hezekiel, Hoşea, Yoel, Amos, Obadya, Yunan, Mika, Nahum

Hobakkuk, Tsefanya, Haggay, Zekarya ve Malaki kitapları.

3 – Yazılar: Mezmurlar, Süleyman'ın Meselleri Eyub, Nehemya, Tarihler, Neşîdeler Neşîdesi, Rut, Yeremya'nın Mersiyeleri, Vaiz ve Ester kitapları.

Yeni Antlaşma kitaplarına gelince, bilgilerin ortak görüşüne göre bu kitaplar Mesih'i görüp duyan yakın arkadaşlarının hayatta olduğu günlerde yazılmış ve yayılmıştır. Bunlar, dört İncil, Habercilerin İşleri, Pavlos'un mektupları, Petrus'un mektupları, Yakub'un mektubu, Yuhanna'nın mektupları, Yahuda'nın mektubu ve Vahiy kitabıdır.

Allah'ın kullarına vahyettiği kitabın neler içerdiğini özetle söyledik. Tanrı, bu kitabını son derece büyük bir dikkat ve özenle korudu. Nitekim, nasıl vahyini yazmaları için güvenilir kişiler seçtiyse, aynı şekilde onun diğer dünya dillerine tercümesi için de sadık insanlar seçti. Kuşkusuz Kutsal Kitab'ın bugün yaklaşık 1400 dil ve lehçede çevirisinin bulunması, Tanrı'nın kitabını sonsuza dek koruyacağına ilişkin en büyük delildir.

Evet, uluslar gidecek, diller tükenecek, dünya olduğu gibi değişecek ama, Kutsal Kitap

sonsuzu dek diri kalacaktır. Çünkü onun içinde Tanrının her zaman ve her yerde, yediden yetmişe herkese seslenen öğretisi vardır. İsa Mesih ile kurtuluş öğretisini kastediyorum. Bu öğreti herkes için geçerlidir. Çünkü Kutsal Kitapta bulunan diri güç, inanarak Mesih'i kurtarıcı Kabul eden kişiye kim olursa olsun Tanrı'nın çocuğu olma hakkını vermektedir.

IX SORULMASI GEREKEN

Bütün bunlardan sonra Kutsal Kitab'ın tahrif edildiğini iddia edeceklerle, tarihsel-bilimsel kanıtlarını, "tahrif,,in gerçekleştiği zamanı sormamız gerekiyor.

Eğer (tahrif) Mesih'ten önce oldu derlerse, onlara, Mesih'in Kutsal Kitab'ı doğruladığını bildiririz.

1 – Kutsal Kitap'ta geçen kendisi hakkındaki peygamberliklerden kanıtlar getirmiştir ki bunların başında, Mesih'in Nasıra Sinagogunda okuduğu İşaya peygamberin şu önbildirisi gelir: "Rab Yehova'nın ruhu üzerimdedir: çünkü yoksullara müjdeyi bildirmek için Rab beni meshetti. Yüreği kırık olanları sarmak, sürgünlere özgürlüğü, mahpuslara serbestliği duyurmak, Rabbin lutfu yılını, Allah'ımızın oç alma gününü bildirmek ve tüm yaşlıları teselli için Rab beni gönderdi,, (İşaya 61:1–3). Müjdeci Luka, kendisine ilişkin peygamberliği okuduktan sonra Mesih'in dinleyicilerine şöyle dediğini haber veriyor: "Bugün işittiğiniz bu yazı yerine geldi,, (Luka 4:21).

2 – Yahudileri Kutsal Kitabı okuyup incelemeye

teşvik etti: "Kutsal yazıları araştırın . . . Çünkü sonsuz yaşamınızın bunlarda olduğunu sanıyorsunuz. Bana tanıklık edenler de bunlardır,, (Yuhanna 5:39).

3 – Kutsal Kitapları bilmedikleri ve hükümlerini uygulamadıkları için Sadukileri azarladı: "Ne Kutsal yazıları ne de Allah'ın gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın sebebi işte bu değil mi?,, (Markos 12:25)

4 – İsa, kutsal yazıları İblis'in denemelerine karşı silah olarak kullanmıştır. Kutsal Kitap'ta, İsa'nın (Ürdün çölünde) İblis'in saldırılarını Kutsal Kitab'ın ayetleriyle savuşturduğunu okuyoruz. Örneğin birinci denemeyi savuştururken. "İnsan yalnızca ekmekle yaşamaz, ama Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle,, (Tesniye 8:3) dedi. İkinci denemeyi savuştururken söylediği söz ise şu: "Yazılmıştır, Tanrı'n Rabbi denemeyeceksin,, Üçüncü denemede verdiği yanıt şu: "Tanrın Rabbe tapınacak ve yalnızca O'nun önünde yere kapanacaksın (Tesniye 6:13).

Mesih'in öğrencileri de, yazılarını desteklemek için Eski Andlaşma'nın önbildirilerinden kanıtlar getirmekle öğretmenlerinin yollarına uydular.

a – Yahuda İskaryot Hakkındaki Sözleri: "Çünkü Mezmurlar kitabında yazılmıştır, konağı ıssız olsun, içinde oturan bulunmasın, görevini başkası alsın,, (Mezmur 69:25, 109:8, Habercilerin İşleri 1:20).

b – Kutsal Ruh'un Yerleşmesi Hakkında: "Son günlerde, diyor Tanrı, tüm insanlığa ruhumdan dökeceğim; oğullarınız da kızlarınız da peygamberlik edecekler. Gençleriniz rüyetler, ihtiyarlarınız rüyalar görecekler. O günlerde kadın-erkek, kullarıma ruhumdan dökeceğim. Onlar da peygamberlik edecekler,, (Habercilerin İşleri 2:17—18, Yoel 2:28—29).

Şimdi, hiç Mesih yada kendilerine vahyolunan sadık elçilerinin, elçiliklerini ve öğretilerini uydurma kitaplardan alınmış ayetlerle kanıtlamaya çalışmaları, bir yandan da insanları bu kitapları okuyup hükümlerini uygulamaya teşvik etmeleri olacak iş mi? Mesih ve elçilerinin tahrif edildiklerini bilmeden Kutsal Kitaplardan delil getirdiklerini kim söyleyebilir?

Mezhebi meşrebi ne olursa olsun biri kalkıp böyle bir iddiada bulunmaya kalkışsa, hem elçi ve peygamberlere gelen vahyin sağlamlığına sataşmış, hem de Tanrıya, sözünü korumada

ihmalkârlık yakıştırmasında bulunmuş olur. Bu sataşma belki Kuran için daha da şiddetli olacaktır. Çünkü Kuran Kutsal Kitab'ın sağlam-lılığına değgin birçok tanıklığı içermektedir.

Eğer tahrif iddiacıları, Yahudiler Mesih'ten sonra Eski Anlaşma'nın metinleriyle oynamışlardır, derlerse bunun imkansız olduğunu söyleriz. Eski Antlaşma'nın tüm kitapları Mesih imanlılarının elinde mercut idi. Şayet Yahudiler'in bu yolda bir girişimi olsaydı, Mesih imanlıları bunu her yerde yayarlardı.

Tahrif iddiacıları, Kutsal Kitabı değiştirenler Mesih imanlılarıdır, derlerse vereceğimiz cevap bunun mümkün olamayacağıdır. Diyelimki oldu, bu durumda Yahudiler kıyameti koparmaz mıydı?

Tahrif iddiacıları, Yahudilerle Mesih imanlıları Kutsal Kitapları değiştirmek için işbirliği yapmışlardır, derlerse, kendilerini maskara yapmış olurlar. Çünkü başlangıçtan beri Mesih inancına direnip Mesih'in geleceğine inanmayan Yahudilerin, Mesih imanlılarına yaklaşp onlarla anlaşmaları imkânsızdır. İmkânsızın gerçekleştiğini kabul etsek bile acaba Yahudiler Mesih'i yücelten O'nun tanrılığından sözedem tüm metinlerin, olağanüstü doğumunu, acılarını,

ölümünü ve dirilişini haber veren tüm önbildirilerin silinmesini şart koşmazlar mıydı? Mesih'i yücelten bu iddialar hala varolduğuna göre bu türden her iddia boştur.

Burada hiçbir tahrif iddiacısının görmezlikten gelemeyeceği bir gerçek var: Mesih inancının daha ilk günlerinde Eski Anlaşma kitapları, hem Yahudilerin, hem de Mesih imanlılarının elinde – Tanrı adamlarının yazdığı dilde – mevcut idi. Bilginler, her iki tarafın nüshaları arasında yaptıkları hassas karşılaştırmalar sonunda herhangi bir fark bulamamışlardır.

Gene tahrif iddiacılarına sormalıyız, İncil'in tahrifi ne zaman gerçekleşti? Kuran'dan önce mi yoksa sonra mı? Kuran'dan önce olmuştur derlerse, Kuran'ın kendisi onları öyle bir çıkmaza sokarki kurtulamazlar. Çünkü Kuran, şüphelerden kurtulması için Muhammed'e Kutsal Kitab'ı okuyanlara başvurmasını emretmektedir: "Eğer sana indirdiklerimizde şüphede isen senden önce Kitap okuyanlara sor,, (Yunus 94).

Her şeyi bilgisi ile kuşatan Tanrının şüphelerden kurtulması için Muhammed'i tahrif edilmiş bir kitabı okuyan kişilere yollaması bir kere O'nun yüceliğine yakışmaz.

Kuran, Kutsal Kitab'ın sağlamlığına ilişkin tanıklığını şöyle sürdürüyor: "Sana hak ile kendisinden önceki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve koruyucu kitabı indirdik,, (Mâide 48).

Korumadan amaç, Tanrı'nın kitabında bulunan kutsal şeriat ve gerçeklerin korunmasıdır. Bu, iddia edilegelen tahrif, Kuran'dan sonra gerçekleşmiş olsa, bunun anlamı Kuran'ın koruyuculuk görevini yerine getirmede yenik düşmesidir. Bir başka deyişle İncil ve Tevrat'ın Kuran'dan sonra tahrif edildiğini söylemek Kuran'ın, bildirdiği en önemli görevi yerine getirmediği anlamına gelir ki, bu, Kuran inanlılarına yöneltilmiş açık bir suçlamadır. Çünkü tahrif edilmelerinden önce onların İncil ve Tevrat'tan bir nüsha olsun saklamaları gerekirdi. Madem ki bir korumadan sözediliyor ortada korunacak bir şey olması gerekir.

Mesih imanlıları bunu yaptı. Öğretmenleri Mesih'ten söz eden önbildirileri görünce kendilerini onlar için koruyucu atadılar, tüm dünyaya yaymak için ellerinden geleni esirgemediler. Öyle ki bugün Kutsal yazıları 1400 den fazla dilde okuyabiliriz. Madem Tevrat ve İncil'in Muhammed'e değgin kanıtlar içerdiğine inanıyorlardı, niçin böyle yapmadılar?

- "Kitabı biz indirdik, O'nun koruyucuları da biziz,, (Hicr 9).
- "Allah'ın sözlerinde asla değişme (imkanı) yoktur,, (Yunus 64).
- "Allah'ın öteden beri yürürlükte olan âdeti (sünnet) budur. Allah'ın âdetinde asla değişme bulamazsın" (Feth 23).
- "Rabbinin sözü doğruluk ve adalet bakımından mükemmeldir. Onun sözlerini değiştirecek kimse yoktur,, (En'âm 115).
- "Rabbinin Kitabından sana vahyolunanları oku. O'nun sözlerini değiştirebilecek kimse yoktur. O'ndan başka sığınak da bulamazsın,, (Kehf 27).

Bu ayetlerde, Tanrı, kimsenin sözünü değiştiremeyeceğine ilişkin vaadlerde bulunmaktadır. Çünkü onları Allah indirmiş ve koruyucusu da O olacaktır. Şimdi galiba şu soruyu sormamız gerekiyor: "Kuran'ı tüm incelikleriyle uygulayan bir grup müslüman, Kutsal konulardaki sorularına cevap aramak için "ehl-i Kitab,, a gitmek isteseler, ve yolda rastladıkları tahrif iddiacılarına, Kuran öğretisi gereğince bazı konuları sormak için ehl-i Kitaba gidiyoruz deseler; acaba bunlar, gitmeyin, onların kitabı bozulmuş, tahrif edilmiştir, diyebilirler mi? Diyelim ki dediler o takdirde bu sadık kişilerin tepkisi ne

olabilir? Tahrif iddiacılarını mı doğrulayacaklar yoksa Kuran'ı mı? "Bilmiyorsanız kitap sahiplerine sorun!,, (Nahl 43).

Birinci soru peşinden ikinci bir soruyu getiriyor: Acaba içlerinde, İncil ve Tevrat'ın bozulduğu, tahrif edildiği düşüncesini yaydıkları inançsızlar kalkıp aynı suçlamayı Kuran'a yöneltseler. "Kuran tahrif edilmiştir,, deseler, tahrif iddiacıları ne cevap verirler? Biricik silah, Allah'ın Kutsal Kitaplarını her türlü tahriften koruması gerçeğini kaldırıp attıktan sonra bu inançsızlara hangi silahı doğrultacaklar?

Üçüncü bir sorumuz daha var: Tahrif iddiasını kabul eden müslümanların çoğunluğunun şu Kuran ayetleri karşısındaki tavrı nedir?

– "Bu, kendisinde şüphe olmayan, Tanrıdan korkanlar için doğru yolun ta kendisi olan kitaptır. Onlar gaybe inanır, namazı dosdoğru kılar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden de harcarlar. Onlar sana indirilene de, senden önce indirilenlere de inanırlar. Ahirete ise, şüphesiz bir bilgi ve inanç beslerler. İşte onlar Rablerinden gelen doğru yolun üzerindedirler. Kazananlar işte onlardır,, (Bakara 1–5).

– "Deyin ki, biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilenlere, peygamberlere Rableri katından verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırmayız. Biz Allah'a boyun eğmişizdir,, (Bakara 136).

Kuran, kendisine iman edenlere, tahrif edilip değiştiğini bile bile daha önce indirilmiş "Kitap,, ile Kuran arasında ayırım yapmamalarını nasıl emredebilir? Tahrif iddiası Tanrı'nın güvenilirliğine yöneltmiş bir suçlama değil midir?

Gerçeği Tarihten Öğren

Tarihi bilen herkes, Mesin imanlılarının, elçiler yüzyılıının başından miladi dördüncü yüzyıla kadar putperestler ve Yahudilerce ezildiklerini, işkence gördüklerini görür. Onlar bu son derece şiddetli işkencelere, tüm dünyayı hatta bizzat kendilerine işkence edenleri dahi dehşete düşüren bir sabırla dayanmışlardır. Bu olağanüstü sabrın kaynağı onların Kutsal Kitaba olan imanları, ilkelerine sıkı sıkıya bağlılıklarıdır.

Tarih, onların Mesih'in, ölümden bile sadık ol, sözünü dinleyerek nasıl sevinçle şehadete atıldıklarını anlatır. Onların çoğu Mesih'i ve İncil'ini

inkâr etmeyi reddettikleri için akıl almaz işkencelere uğradılar. Kurtuluş uğrunda ölümün her türünü, yaşamın geçici zevkine tercih etmişlerdi.

Mesih inancının sicillerini aç. Çok daha hayırlı bir dirilişe erişmek için özgürlüğü kabul etmeyip işkencelere uğramış tanıklar kervanı ile karşılaşsın. İncil ilkeleri uğrunda bunca acıya katlanan, her şeylerini feda eden Mesih inanlılarının Kitaplarını bozup değiştirdiklerine kim inanabilir?

Mesih imanlıları, karşılarında elçinin aşağıdaki sözü dururken acaba – kim olursa olsun – kimseye Tanrının İncil’ini bozma izni verirler mi? ”Biz, yada gökten bir melek bile size bildirdiğimiz müjdeden başka bir müjde bildirirse lanet olsun,, (Galatyalılara 1:8).

Tahrif iddiacısına sorarım: Mesih imanlılarını, Kutsal Kitap’larını bozmaya itecek sebep nedir? Bu neden, sonsuz yaşamdan daha değerli olabilir mi? Ruhlarıyla, kanlarıyla taptıkları Rableri ve Kurtarıcıları onlarla olan ahdini, güvenilir elçisi Yuhanna aracılığı ile verdiği şu bildirisi ile mühürledi: ”Bu kitabın peygamberlik sözlerini her işitene tanıklık ediyorum ki eğer bir adam bunlara

bir şey katarsa, Allah'ta bu kitapta yazılmış olan belaları ona katacaktır. Eğer bir adam bu peygamberlik kitabının sözlerinden çıkarırsa Allah bu kitapta yazılmış olan yaşam ağacından ve kutsal şehirden onun payını çıkaracaktır., (Vahiy 22:18–19).

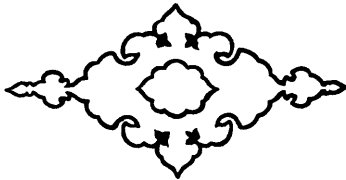
Eğer, tahrif Kuran'dan sonra gerçekleşti, derlerse, bu kez aşağıdaki gerçeklerle burun buruna gelirler.

1 – Mesih inancı Anadolu, Arap memleketleri kuzey Afrika ülkeleri, İran, Hindistan ve Avrupa da yayılmıştı. Şimdi, bu denli çeşitli ve birbirinden uzak ülkelere yayılmış olan Mesih imanlılarının İncil'i değiştirmek üzere toplanıp anlaştıklarını sağduyu kabul edebilir mi?

2 – Bu ülkelerde Mesih inancını kabul edenlerin tek bir dili yoktur, farklı dilleri konuşuyorlardı. Yüce Kitabın bütün bu dillerde çevirisinin bulunması – özellikle birbirlerinin konuştuğu dili bilememeleri nedeniyle – Kutsal yazıları değiştirmek için bir araya gelmelerini imkânsız kılmaktadır.

3 – Mesih imanlıları dördüncü yüzyılda, aralarında mezhepsel inanç farkları olan bir çok topluluğa ayrılmışlardı. Bu toplulukların her biri, kendi

görüşünü Kutsal Kitab'ın ayetleri ile desteklemeye çalışıyordu. Bu yüzden tefsir üzerindeki tartışmalar çoğaldı. İnançsal ayrılıkların incelendiği konseyler toplanmaya başladı. Bu konseylerin en ünlüsü İznik konseyi olup Arius ve arkadaşlarının sapık öğretisini geçersiz kılmıştır. Bu durumda Mesih imanlılarının Kutsal Kitabı tahrif etmek üzere birleştikleri iddiası boşlukta kalıyor. Tahrif iddiacılarına tekrar soruyoruz: Bu tahrif ne zaman ve nerede oldu? Kimler yaptı ve aralarındaki anlaşma nasıl gerçekleşti? Uğraşları olayları kaydetmek olan güvenilir tarihçiler dünyamızda her zaman bulundu. Acaba biri çıkıp bize, dilde ve inançta farklı Yahudi-Hıristiyan dinlerine mensup kişiler arasında yapılan, ve içinde Tanrının kelamı ile oynanan bir toplantının varlığından yüzeysel bile olsa sözeden putperest veya Yahudi yada Müslüman bir tarihçi ismi verebilir mi? Böyle bir şey olmuş olsa, Yahudilerle Mesih imanlılarının bu işbirliğine tanıklık edecek tek bir gerçek nüshayı kimse saklayamaz mıydı?

X

TAHRİF KONUSUNDA MÜSLÜMAN BİLGİNLERİN SÖZLERİ

Önceki bölümlerde Kuran'ın Tevrat ve İncil'i, Tanrı sözü olarak kabul ettiğini, Tanrı sözünün değiştirilip döndürülmesinin ise imkansız olduğunu üstüne basa basa vurguladığını gördük. Bu tanıklık doğru ise varılacak sonuç İncil ve Tevrat'ın kesinlikle tahrif edilemeyeceğidir. Ne Kuran'dan önce ne de Kuran'dan sonra!

Gerçekten de Hindistan'daki bilginler bu konuyu Kuran'ın ışığı altında dikkatle incelediklerinde Kutsal Kitap'ların kesinlikle değişmediğine, çoğunluğun deyimiyile tahrif olunmadığına, yalnız ortada Yahudilerin bir takım yorumları bulunduğuna kani olmuşlardır.

Adı geçen hakbilir kişiler belki bu kanıya Fahrüddin el-Razi, Celalüddîn el-Suyutî ve Ebu Cafer el-Taberî gibi bilginlerin bazı Kuran ayetlerine yaptıkları tefsirler yoluyla ulaşmışlardır. – "Yahudilerden kimileri, kelimeleri yerlerinden değiştirirler, dillerini eğip bükerek, dine de saldırarak derlerki: Sözünü dinledik İsyân ettik. İşit ey işitmez olası, bak bize (râinâ),, (Nisa 46).

Şimdi belli başlı tefsirciler bakalım bu ayeti nasıl tefsir etmişler:

– "Yahudilerden bir topluluk Muhammed'in yanına gidip O'na herhangi bir konuda sormayı, yanından ayrıldıktan sonra da vermiş olduğu cevabı değiştirmeyi adet edinmişlerdi,, (Fahrüddin el-Râzi Mefâtihu'l-Gayb C:II).

– "Yahudilerden bir topluluk Allah'ın Tevrat'ta bildirdiği, Muhammed hakkındaki sözleri yerlerinden değiştirir, Muhammed kendilerine bir şeyi emrettiği zamanda O'na, sözünü duyduk (ama) emrine baş kaldırdık, işit ey işitmez olası, derlerdi. O'na ayrıca dillerinde küfür anlamında kullanılan "râinâ,, derlerdi. Onlar bunu dillerini eğerek İslam'a kara çalmak için yaparlardı,, (Celalüddîn el-Suyûtî El-Durru'l-Mensûr fî el-tefsîr el-Me'sûr c: I S: 78).

– "Yahudiler Muhammed'e küfreder, O'na en çirkin sözlerle eziyet ederlerdi. Örneğin, sağır olasıca bizi dinlesene, derlerdi. "Râinâ,, kelimesi ise – İbnu Vehb kanalı ile öğrenildiğine göre – yanlış söz demek olan râin anlamına gelmektedir,, (Câmi el-Beyân fî tevîl el-Kurân c: II S: 73).

Bu tefsirlere göre, Yahudiler Kutsal Kitabın

metinlerinden, ne birşey çıkarmışlar, ne de bir şey katmışlardır. Tek yaptıkları dil eğerek sözün anlamını değiştirmeleridir.

– "Ey ehl-i kitap, size – kitaptan gizlemekte olduğunuz şeylerin bir çoğunu açıklayan, bir çoğundan da geçiveren elçimiz gelmiştir,, (Mâide 15).

İmam Fahrüddîn el-Râzî bu âyetin tefsirinde, Yahudiler, diyor, Tevrat'ı (Tesniye 22:23–24) okurlarken ağızlarını eğerler, taşlama ile öldürmek anlamındaki ayeti sopa cezası biçimine döndürürlerdi.

Taberi ise şunları söylüyor: "Yahudiler Muhammed'e gelip "taşlama cezası,, hakkında sormuşlardı. Bir evde toplandılar. Muhammed, en bilgininiz kimdir, dedi. İbnu Surya'yı gösterdiler. Muhammed, en bilgilileri sen misin diye sordu. İbnu Surya, onlar öyle iddia ediyor, cevabını verdi. Muhammed, Musa'ya Tevrat'ı verip, Tur'u kaldıran, kendileriyle anlaşmalar yapan Allah adına ondan söz istediğinde İbnu Surya'yı bir korku aldı ve, kadınlarımız, dedi, son derece güzeldir. Bu yüzden aramızda adam öldürme çoğaldı. Azalmaya başladık. Sonunda zina yapan kadın ve erkeğe yüz sopa vurup başlarımızı

kazıtmaya karar verdik. O zaman Muhammed taşlama cezasını uygulamalarına karar verdi,, (Cămi el-Beyăn C: II).

– ”(Yahudiler) Allah, hiçbir insana bir şey indirmemiştir, demekle Allah’ı gereği gibi değerlendiremediler. De ki: Musa’nın insanlara ışık ve yol gösterici olarak getirdiği Kitab’ı kim indirdi? – ki siz onu kăđıtlara yazar bir kısmını gösterip çoğunu gizlersiniz,, (En’ăm 91).

Kădı Beydăvî, Răzî ve Taberî, ”tahrîf,, in bazı Tevrat metinlerini gizleyerek gerçekleri çarpıtmak anlamına geldiđinde söz birliđi içindedirler. Onlara göre Yahudiler, Tevrat’ı kăđıtlara yazdılar.Bu yazdıklarının bir bölümünü insanlara gösterdiler ama çođunu sakladılar. Bunları bir sır olarak herkesten gizliyorlardı.

Yaptıkları bu işin iğrenç ve kötü olduğuna katılıyoruz. Ancak, ”kăđıt saklama,, ile metin tahrifi ayrı ayrı şeylerdir.

– ”Onların size inanacaklarını mı umarsınız? Onlardan bir topluluk vardır ki Allah’ın kelamını dinlerlerdi de anladıktan sonra, bile bile tahrif ederlerdi,, (Bakara 75).

Taberî tefsirinde şunları okuyoruz: "Bazı bilgili kişiler Musa'ya, ey Musa, dediler, biz Allah'ı göremiyoruz. Seninle konuşurken bize O'nun sözünü işittir. Musa bunu Allah'tan diledi. Allah, olur, yalnız onlara paklanmalarını, elbiselerini temizlemelerini, oruç tutmalarını emret dedi. Allah'ın bu emirlerini yerine getirdiler. Musa onları Tur'a çıkardı. Üzerlerini bir bulut kaplayınca Musa'nın emriyle yere kapandılar. Musa, Allah ile konuşuyor, onlar da Allah'ın sözünü duyuyorlardı. Tanrı onlara emirler ve yasaklarda bulundu. Duyduklarını anladılar. Sonra Musa onları İsrail oğullarına götürdü. Yanlarına vardıklarında içlerinden bir topluluk Musa'nın emirlerini değiştirdi,, (Câmi el Beyân C:III S: 170).

Bu metinden anlıyoruz ki Yahudi bilgilerin-den bir topluluk dinleyip anladıkları sözün anlamını değiştirmişler; ancak diğerleri duyduklarına sadık kalmışlardır.

– "Yahudilerden kimileri durmadan yalana kulak verir, başka bir topluluk hesabına casusluk eder, sözleri asıl yerlerinden değiştirirler,, (Mâide 41).

Suyutî "Celâleyn,, isimli tefsirinde bu ayeti şöyle açıklıyor: "Bu ayet, Hayber Yahudilerinden bir grup hakkında inmiştir. Onlardan iki kişi zina

yaptılar ancak, bunları taşıyarak öldürmek istemediler. Bunun üzerine bu iki kişinin Tevrat'taki hükmünü sormaları için Kurayza kabilesinden bir topluluğu Muhammed'e yolladılar. Burada Yahudilerin "tahrif,, te bulunmakla suçlanmaları şundan dolayıdır: Hayber Yahudileri bu gönderdikleri adamlara, eğer Muhammed'in fetvası kırbaç cezası olursa kabul edin, ama taşlamaya karar verirse sakın kabul etmeyin, dediler,, (El-Durr el-Mensûr S: 150).

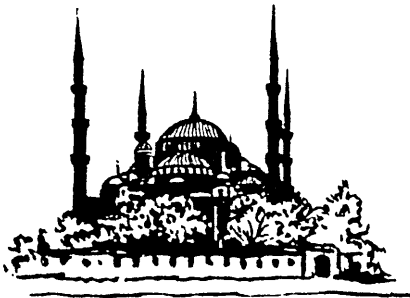
Şu soruyu sormamız gerekiyor: Tevrat'ı tahrif eden bu Yahudiler kimlerdir ve bu işi hangi yüzyılda yapmışlardır? İmam Râzî onların Muhammed'in çağdaşları olduğunu ileri sürüyor. Ancak Mefatîh el-Gayb adlı tefsirinde, tahriften kastedilen, diyor, çeşitli söz hileleri ile bozuk yorumlar yapıp ortaya asılsız şüpheler atmak, bir sözü gerçek anlamından, bozuk bir anlama çekmektir ki sapıklar, mezheplerine uygun düşmeyen âyetlere her zaman bunu uygulamışlardır.

Biz burada Yahudilerin paklığını savunmuyoruz, fakat herkes bilsin ki, Yahudiler, Tevrat ayetlerini değiştirmeye cesaret edemezlerdi. Zaten Kuran'da da böyle bir itham yoktur. İşaret etmemiz gereken bir başka önemli nokta, Kuran'ın

kesinlikle Mesih imanlılarını, İncil'i tahrif etmekle suçlamamış olmasıdır.

Şimdi Kutsal Kitab'ın tahrif edildiğini yada "gerçek kitab,, in elimizde olmadığını öne süren kişiye şunu deriz: Böyle bir iddiada bulunman, Kutsal Kitab'ın gerçek olup batılın ona önünden veya arkasından yaklaşamayacağına tanıklık eden açık Kuran ayetlerine inanmadığını gösterir. Gördük ki, Kuran'ın en önemli amaçlarından birisi de O'nun Kutsal Kitab'ı doğrulayıcı olarak gelmiş olmasıdır.

Allah'a, elçilerine ve kitaplarına inanan bir kimse, Allah, Kuran'ı uydurulmuş, karıştırılmış bir kitabı doğrulasın diye indirdi, diyemez her halde!

YARIŞMA

Aşağıdaki sorularla sana elindeki bu kitabın bir özetini soruyoruz. Bundan amacımız bilgilerini sınamaktır. Göndereceğin cevaplar karşılığında, kitaplarımızdan birini hediye olarak yollayacağız.

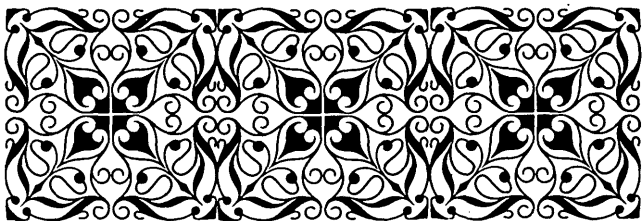
- 1) Kutsal Kitab'ın sonundaki önbildiri neyi ifade ediyor?
- 2) Nuh neyi vaazetti ve hangi devirde?
- 3) Hangi kitaptan itibaren Kutsal Kitab'ta olaylar ayrıntılı olarak kaydedilir?
- 4) İran kralı Artahşaşa zamanında Ezra ve Nehemya neyle meşgul oldular?
- 5) Vahyin yok olmayacağına ilişkin Allah'ın sayısız tanıklıklarından birisini belirt.
- 6) Allah'ın, peygamberlerine değgin sayısız tanıklıklarından birini belirt.
- 7) Peygamber ve elçilerin, Allah'ın kendileriyle konuştuğuna değgin tanıklıklarından birini belirt.
- 8) Hıristiyan Kilisesinin elinde Kutsal Kitab'ın kaç eski nüshası bulunuyor, adları nedir?
- 9) Kutsal Kitab'ın kaç eski yazması bulundu?
- 10) Kutsal Kitab yazmalarından birini ve tarihini yaz.

- 11) Kutsal Kitab'ın değerine ilişkin arkeolojinin tanıklığı nedir?
- 12) Kutsal Kitab'ın sağlamlığına tanıklık eden bir Kuran ayeti belirt.
- 13) Eski Andlaşma kaç kısma ayrılır?
- 14) Yeni Andlaşma kaç kitaptan oluşur?
- 15) Kutsal Kitab'ın tahrif edildiği fikrini reddeden bir Kuran ayeti yaz.
- 16) Hindistan'daki müslüman bilginlerin ulaştıkları sonuç nedir?

Cevaplarını açık adresinle birlikte aşağıdaki adrese postala.

**ESENLİK YOLU · PK: 66 · CH 8486 RIKON
(İSVİÇRE)**

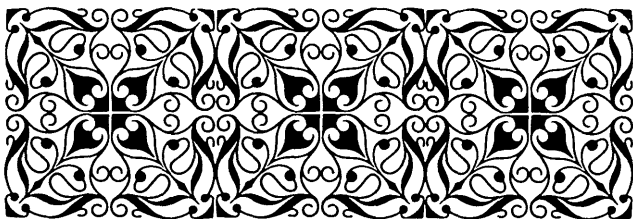

Değerli okuyucu

Okumuş olduğun bu kitapçık, zihninde bir takım soru işaretleri doğurmuş olabilir. Kafanı kurcalayan, cevaplayamadığın Sonsuz Kurtuluş ve İman gibi ruhsal konulardaki sorularını, bize yazdığın takdirde içtenlik ve sevgi ile cevaplamaya hazırız.

Yayımcılar

ESENLİK YOLU

P. O. BOX 66
CH-8486 RIKON
İSVİÇRE

**YAPICI RUHSAL
YAYINLAR,
İNCİL-KURAN
KARŞILAŞTIRMALARI**
1986

A.) ALLAH VE MESİH	Yazar	Sayfa	Ücret DM
---------------------------	--------------	--------------	-----------------

KUTSAL ÜÇLÜK'TE ALLAH'IN BİRLİĞİ	Zekeriya Butrus	64	3.-
---	-----------------	----	-----

İNCİL'DE VE KURAN'DA MESİH	Abdulfadi	84	4.-
---------------------------------------	-----------	----	-----

MESİH HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUN ?	Abdulmesih	24	1.-
---	------------	----	-----

B.) KURTULUŞ

İSLAM'DA VE MESİH İNANCINDA GÜNAH VE BAĞIŞ	İskender Cedid	56	2.50
---	----------------	----	------

İNCİL'DE VE KURAN'DA ÇARMIH	İskender Cedid	44	2.-
--	----------------	----	-----

İŞTE KURTULUŞUN HAZIR	Abdulmesih	48	2.-
----------------------------------	------------	----	-----

C.) ALLAH'IN SÖZÜ DEĞİŞMEZ

TEVRAT VE İNCİL'İN DEĞİŞMEZLİĞİ	İskender Cedid	64	3.-
--	----------------	----	-----

Bu listede bulunan kitapların tümü Arapça'dan çevrilmiştir. Yayınların İngilizce çevrisi de temin edilebilir. İstenilen yayının yanısıra dilinin de belirtilmesi rica olunur.

**İNCİL'DEN UTANMAM
ÇÜNKÜ O
HER İMAN EDENE
KURTULUŞ İÇİN
ALLAHIN GÜCÜDÜR**

Romalılara 1:16

